

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/163/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616203107
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4616203107.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916 proti žalovanému: O. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, G., zastúpený splnomocneným zástupcom: M. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. č. XX, o zaplatenie 6 780,25 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6 411,83 eur, úrok vo výške 16,5 % ročne zo sumy 6 780,25 eur od 27.04.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 2 711,61 eur od 27.04.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 05.05.2016, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6 780,25 eur s príslušenstvom, titulom pohľadávky z úveru, vzniknutej na základe zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 04223001 11 RSU zo dňa 24.06.2011 (ďalej len úverová zmluva).

2. Tunajší súd vo vec rozhodol rozsudkom zo dňa 08.11.2016 (v poradí prvým), ktorým vo výrokoch I. až III. určil neplatnosť tam vymenovaných zmluvných podmienok, v IV. výroku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 068,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne od 26.04.2016 do zaplatenia, v V. výroku vo zvyšku žalobu zamietol a v VI. výroku žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %.

3. V dôsledku podaného odvolania žalobcu proti vyššie špecifikovanému rozsudku, vo veci rozhodoval Krajský súd v Nitre (súd druhej inštancie), ktorý uznesením č.k. 5Co/55/2017-112 zo dňa 28.09.2018 odvolaním napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 08.11.2016 v napadnutej časti výroku I., II., III., V. a VI. zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Rozsudok tunajšieho súdu č.k. zo dňa 08.11.2016 tak vo výroku V., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 068,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne od 26.04.2016 do zaplatenia, nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2016.

5. Súd druhej inštancie sa vo svojom zrušujúcom uznesení nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorým tunajší súd vyhodnotil žalobcom poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zák. č. 129/2010 Z.z. s poukazom na § 9 ods. 2 písmeno k) zák. č. 129/2010 Z.z..

Súd druhej inštancie v zrušujúcom uznesení vyjadril právny názor, že tak, ako bola splátka (anuitná) dohodnutá v úverovej zmluve, spĺňa náležitosti tak, ako to mal na mysli Zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase jej uzavretia. Zároveň podľa súdu druhej inštancie ani absencia náležitosti vyžadovanej v § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom znení, nemôže mať za následok bezúčelnosť a bezpoplatkovosť úveru, rovnako ani pokiaľ ide o posúdenie poplatku za spracovanie úveru a poplatku za vedenie úverového účtu ako neprijateľných zmluvných podmienok. Zároveň podľa súdu druhej inštancie nemožno spochybňovať ani právo veriteľa uplatňovať si voči spotrebiteľovi poplatok za upomienky, ako sankcie za porušenie zmluvnej povinnosti. Zároveň súd druhej inštancie uložil tunajšiemu súdu posúdiť, či mesačných poplatkov za vedenie úverového účtu mohol byť v úverovej zmluve upravený s ohľadom na vtedy platný a účinný Zákon o bankách s tým, že retroaktívita uvedeného zákona je neprípustná.

6. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

7. Súd v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vec opätovne prejednal s tým, že prihliadol na výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania, ako aj skutočnosť, že strany nové návrhy na doplnenie dokazovania nenavrhli.

8. Z vykonaného dokazovania, najmä z obsahu listinných dôkazov predložených žalobcom, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8.1. Strany sporu, a to žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzavreli dňa 24.06.2011 zmluvu o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. XXXXXXXXXXXXRSÚ (ďalej len úverová zmluva), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru v sume 8 000 eur, ktorý bol úročný pohyblivou úrokovou sadzbou stanovenou ako súčet základnej sadzby pre spotrebiteľské úvery, a prirážky 9% p. a. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške po 169,76 eur spolu s úrokmi, poplatkom za zabezpečenie poistenia a poplatkom za vedenie úverového účtu. Prvá splátka bola splatná 24.07.2011 a posledná splátka mala byť splatná 24.06.2018. Ročná percentuálna miera nákladov dlžníka bola v zmysle zmluvy 20,83 % a celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy bola určená na sumu 14 419,59 eur.

8.2. Podľa čl. III. bod 2 zmluvy, po splnení podmienok určených zmluvou môže dlžník čerpať úver jednorazovo v lehote od 24.06.2011 do 24.06.2011 bezhotovostným prevodom na účet č. XXXXXXXXX.

8.3. Podľa článku IV. bod 1 zmluvy, dlžník je povinný splatiť banke istinu úveru spolu s úrokmi, poplatkom za zabezpečenie poistenia a poplatkom za vedenie úverového účtu v 84. mesačných splátkach (splátka zahŕňa splátku istiny, úroku, poplatku za zabezpečenie poistenia a poplatok za vedenie úverového účtu) splatných v 24. deň v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 24.07.2011 a poslednej splátky 24.06.2018. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 24.06.2018.

8.4. Podľa článku V. zmluvy, dlžník sa zaväzuje banke zaplatiť jednorazový poplatok za spracovanie úveru vo výške 160 eur, poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 2,20 eur, ktorý bude zúčtovaný mesačne v deň anuitnej splátky a poplatok za zabezpečenie poistenia vo výške 6,37 eur. Dlžník je ďalej povinný zaplatiť banke poplatok za I. upomienku vo výške 25 eur a za každú ďalšiu upomienku vo výške 25 eur v prípade nedodržania podmienok zmluvy, ktoré sú splatné v deň odoslania upomienky.

8.5. Podľa článku VIII. bod 1 písm. a) zmluvy, za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považuje ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti.

8.6. Podľa článku VIII, bod 2, písm. e) zmluvy, pri podstatnom porušení zmluvných povinností je banka oprávnená vyhlásiť úveru (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti.

8.7. Nakoľko žalovaný úver nespĺcal v súlade s uzavretou zmluvou (, žalobca ho listom zo dňa 25.08.2012 vyzval na splatenie záväzku po lehote splatnosti. Keďže žalovaný záväzok neuhradil,

žalobca v zmysle čl. VIII, bod 2, písm. e) úverovej zmluvy, listom zo dňa 16.05.2013 vyhlásil úver za predčasne splatný s účinnosťou j 03.06.2013 a žalovaný bol v zmysle čl. VIII, bod 5 úverovej zmluvy uhradiť záväzok vyplývajúcu zo zmluvy o úvere do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia, čo žalovaný nesplnil. Uplatnená suma v zmysle žaloby pozostávala z nesplatenej istiny úveru 6 780,25 eur, nezaplateného úroku vo výške 3 534,08 eur a nezaplateného úroku z omeškania vo výške 166,14 eur. Žalobca zároveň poukázal na to, že v období 24.06.2011 do 11.12.2013 žalovaný na poskytnutý úver splatil celkovo sumu 3 931,36 eur, z ktorej na zníženie istiny bola použitá suma 1 130,54 eur. Uplatnený bežný úrok vo výške 3 534,08 eur bol vyčíslený k 26.04.2016 a počítaný bol od 24.05.2013. Úrok z omeškania sa počítal z istiny po lehote splatnosti od 24.05.2013 a k 26.04.2016 bol vyčíslený na sumu 166,14 eur.

8.8. Žalovaný sa pred pojednávaním vo veci, k podanej žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk spolu s výzvou a poučením o procesných právach a povinnostiach nevyjadril. Na pojednávaní dňa 06.10.2016 žalovaný uviedol, že on takýto úver z OTP banky nečerpal, ani nežiadal. Podpis na úverovej zmluve môže byť jeho ale on žiadne peniaze z banky nedostal, ani mu neboli prevedené na účet. Je pravdou že účet v OTP banke si založil a stále ho aj má, avšak podľa jeho tvrdenia ho nevyužíva. Na výzvu žalobcu na zaplatenie (č.l. 21), ktorá mu bola doručená dňa 07.12.2009, ani na vyhlásenie predčasnej splatnosti nereagoval, a nijako to neriešil.

8.9. Výzvou zo dňa 25.08.2012 (č.l. 21) žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy ktorá k 25.08.2012 predstavovala 1 190,44 eur, a to najneskôr do 09.09.2012. Podľa priloženej doručky (č.l. 22), bola uvedená výzva doručená žalovanému do vlastných rúk dňa 07.09.2012.

8.10. Písomným podaním zo dňa 16.05.2013 (č.l. 23) žalobca vyhlásila predčasnú splatnosť predmetného úveru a zároveň vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 9 412,42 eur v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy, ktorá bola podľa predloženej doručky (č.l. 24) doručený žalovanému do vlastných rúk dňa 23.05.2013.

8.11. Z písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 28.07.2016 (č.l. 44) vyplýva, že žalovaný za obdobie od 24.06.2011 do 11.12.2011 splatil celkovo sumu 3 931,36 eur z ktorej suma vo výške 1 130,54 eur bola započítaná na istinu, suma 2 252,07 eur na úrok, suma 54,18 eur na úroky z omeškania a suma 494,57 eur na poplatky.

8.12. Z výpisu z účtu žalovaného č. XXXXXXXX/XXXX (č.l.46) mal súd za preukázané, že dňa 24.06.2011 bol žalovanému poskytnutý (prevodom na tento účet) úver vo výške 8 000 eur.

8.13. Zo zmluvy o OTP konte zo dňa 25.02.2011 (č.l. 58) mal súd za preukázané, že v uvedený deň si žalovaný zriadil u žalobkyne účet č.: XXXXXXXX/XXXX, o čom svedčí aj podpisový vzor na č.l. 63. Z výpisu z účtu žalovaného č. 5 (č.l. 74) vyplýva, že dňa 24.06.2011 mu bol na predmetný účet poskytnutý vklad vo výške 8 000 eur - čerpanie úveru a dňa 28.06.2011 bol z účtu žalovaného prevedená suma 7 000 eur na účet O. A..

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení platnom do 30.11.2011 (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.2. Podľa § 2 písm. a, b) zák. č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

9.3. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

10. Ako už bolo konštatované vyššie, v tejto prejednávanej veci je súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 CSP, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vo svojom zrušujúcom uznesení vyjadril právny názor, že dohoda o poplatku za správu úveru nie je neprijateľnou podmienkou a jedná sa o cenu plnenia, preto sa na toto dojednanie nevzťahuje možnosť súdneho prieskumu jej primeranosti. Zároveň odvolací súd vyjadril právny názor, že aj záver súdu prvej inštancie o neprijateľnosti poplatku za spracovanie úveru a poplatku za vedenie úverového účtu, nemá oporu v zistenom skutkovom stave ani v legislatíve. V neposlednom rade súd druhej inštancie konštatoval, že splátka predmetného úveru, ako bola dohodnutá v úverovej zmluve, spĺňa náležitosti tak, ako to mal na mysli Zákon o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

11. Tunajší súd riadiac sa vyššie uvedenými právnymi názormi súdu druhej inštancie tak dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola platne uzavretá spotrebiteľská úverová zmluva, ktorá spĺňala všetky náležitosti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch a neobsahovala žiadne neprijateľné podmienky. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver v sume 8 000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazala splácať v 84. mesačných anuitných splátkach po 169,76 eur, ktoré boli splatné k 24. dňu v mesiaci, s dátumom splatnosti prvej splátky 24.07.2011 a dátumom splatnosti poslednej splátky 24.06.2018. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutý úver v dohodnutých mesačných splátkach, žalobca ako banka, najskôr dňa písomne opakovane upozornil žalovaného, že je v omeškaní so splatením úveru a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Nakoľko žalovaný ani po opakovaných výzvach dlžné splátky nezaplatil, žalobca písomným oznámením zo dňa 16.05.2013 (č.l. 23) vyhlásil predčasnú splatnosť poskytnutého úveru, ktoré vyhlásenie bolo žalovanému doručené dňa 23.05.2013.

12. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva, že žalovaný doposiaľ splatil na poskytnutý úver celkovo sumu 3 931,36 eur, z ktorej na zníženie istiny bola použitá suma 1 130,54 eur. Uplatnený bežný úrok vo výške 3 534,08 eur bol vyčíslený k 26.04.2016 a počítaný bol od 24.05.2013. Úrok z omeškania sa počítal z istiny po lehote splatnosti od 24.05.2013 a k 26.04.2016 bol vyčíslený na sumu 166,14 eur.

13. Súd preto podanej žalobe vyhovel aj vo zvyšku (keďže výrok IV. rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 08.11.2016, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 4 068,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne od 26.04.2016 do zaplataenia je právoplatný). Súd teda uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 411,83 eur (ktorá pozostáva z istiny 2 711,61 eur, vyčíslených úrokov z úveru 3 534,08 eur, vyčíslených úrokov z omeškania 166,14 eur) s úrokom z omeškania vo výške 1 % ročne zo sumy 2 711,61 eur (zvyšok istiny) od 27.06.2016 do zaplataenia.

14. V spore úspešnému žalobcovi súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %, s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.